

1921 20/6 40: 1. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. ang. Beskytt. af Civilbefolkningen mod Luftangreb. 1922

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*): Jeg skal tillade mig over for det høje Landsting at anbefale ogsaa dette Forslag til Lov om Ændring i Lov af 30. Marts 1940 om visse Foranstaltninger til Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb.

Som det fremgaar af Lovforslagets Indhold, er Lovforslaget et Supplement til den Lov, som gennemførtes om disse Emner i September i Fjor, og som blev forlænget med visse Ændringer den 30. Marts i Aar.

I Lovforslagets § 1 bestemmes det, at Indenrigsministeren kan træffe Bestemmelse om, at Brandmateriel og andet Luftbeskyttelsesmateriel samt -personel skal stilles til Raadighed uden for Hjemstedskommunen, medmindre det paagældende Materiel og Personel i Øjeblikket er i Brug paa Hjemstedet. Jeg har ment, det var vigtigt, at der skabtes Mulighed for at tilvejebringe Samarbejde mellem de lokale Brandvæsner Landet over, saa at det bliver muligt at samle hele den Slukningsstyrke, der findes i en Landsdel inden for en passende Afstand, til i givet Tilfælde at gaa til en forenet Bekæmpelse af Brande af den ene eller den anden Art.

I Folketinget skete der en lille Ændring med Hensyn til Affattelsen af dette Stykke, idet det blev fastslaaet, at de Udgifter, der er forbundet med en saadan Ordning, for saa vidt angaar kommunalt eller privat Materiel og Personel, skal afholdes af den rekvirerende Myndighed, men at der i særlige Tilfælde efter Indenrigsministerens Bestemmelse vil kunne ydes Tilskud fra Statskassen til Afholdelse af saadanne Udgifter. Det vil altsaa være Indenrigsministeriets Skøn over de konkrete Forhold, hvorunder et saadant Samvirke har fundet Sted, der er afgørende for, om et Tilskud fra Staten skal ydes.

I § 1, 2det Stykke, bestemmes det, at Personer, der som Tjenestemænd eller paa anden Maade er beskæftigede i Statens eller Kommunens Tjeneste eller i koncessionerede Virksomheder, er pligtige til uden Vederlag at tage den Udvidelse af deres normale Arbejde, der maatte blive paabudt ved Gennemførelsen af Luftbeskyttelsesforanstaltninger, og at Bestemmelserne

i Overarbejdsloven ikke finder Anvendelse paa denne Tjeneste. Det føjes dog til, at Indenrigsministeren kan fastsætte, at der, naar særlige Grunde taler derfor, skal kunne ydes de paagældende Personer et særligt Vederlag, der afholdes af de Myndigheder, som i øvrigt udreder Lønningerne.

Endelig er der i § 1 indsat en Bestemmelse om, at de Bestemmelser, der findes i midlertidig Lov af 21. September 1939, saaledes som denne Lov senere er forlænget, om Borgernes Pligt til at stille deres faste Ejendom og Løvsøre til Raadighed for Myndighederne ved Beskyttelse af Civilbefolkningen, ogsaa kan anvendes med Hensyn til Rekvirition af Befordringsmidler, uanset at de særlige Bestemmelser vedrørende dette Forhold i øvrigt indeholdes i en anden Lov af 21. September 1939. Bestemmelsen om denne Adgang er indsat i det foreliggende Lovforslag af Hensyn til, at der kan tænkes at komme til at foreligge Tilfælde, hvor det vil være bekvemt at kunne handle hurtigere, end det kan ske efter den mere omstændelige Fremgangsmaade i Henhold til den omtalte Lov af 21. September 1939.

I Lovforslagets § 2 indeholdes Bestemmelser, der tager Sigte paa Luftbeskyttelsesforanstaltninger inden for Fabrikker og større Virksomheder. Ifølge de gældende Lovbestemmelser er der Adgang til for alle større Virksomheder at paabyde Etablering af Husvagtjeneste, men i visse Tilfælde maa det for Fabrikker og andre større Virksomheder anses for paakrævet, at der forefindes en noget videre udbygget Luftbeskyttelsesorganisation end den, en Husvagtjeneste er Udtryk for. Det er ogsaa ud fra den Betragtning, at der i en lang Række Virksomheder allerede er gennemført Foranstaltninger i Overensstemmelse med de Retningslinier, der er indeholdt i en meget omfattende Vejledning vedrørende Fabriksluftværn, som er udsendt af Statens civile Luftværn. Jeg maa finde det ønskeligt, at der forefindes en Hjemmel i Lovgivningen til i givet Tilfælde at paalægge en Virksomhed at udarbejde og gennemføre saadanne særlige Planer, hvor det ikke skønnes at være sket i Forvejen i det Omfang, som det civile Luftværn maa anse for fornødent. De fornødne Bestemmelser i denne Henseende findes altsaa i § 2, og